

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

RİFAT ERDALI BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2017/39019)

Karar Tarihi: 21/7/2020

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Kadir ÖZKAYA
Üyeler : Engin YILDIRIM
Celal Mümtaz AKINCI
Yıldız SEFERİNOĞLU
Basri BAĞCI
Raportör : Ali KOZAN
Başvurucu : Rifat ERDALI
Vekili : Av. Şakir AKÇA

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, velayetin geçici olarak anneye verilmesi, çocukla anne arasında kişisel ilişki kurulması nedenleriyle aile hayatına saygı hakkı ile eşitlik ilkesinin; yargılamanın makul sürede bitirilmemesi nedeniyle de adil yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 12/12/2017 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüş bildirmemiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

6. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:
7. Fransa'da yaşayan başvuru ile D.E.nin 2003 yılındaki evliliklerinden 3/5/2004 doğum tarihli müşterek çocukları bulunmaktadır. Müşterek çocuk ve annesi D.E. 2011 yılı Şubat ayında Türkiye'ye gelmiş ancak geri dönmemişlerdir.

8. D.E. evlilik birliğinin temelden sarsılması nedeniyle 6/6/2011 tarihinde Antalya 5. Aile Mahkemesinde boşanma davası açmıştır. Dava dilekçesinde D.E; başvurucunun kendisine şiddet uyguladığını, evden kovduğunu, bu nedenle Türkiye'ye döndüğünü, evlilik birliğini sürdürme imkânının mevcut olmadığını belirtmiştir. Başvurucu eşi ile boşanmalarına, müşterek çocuğun velayetinin kendisine verilmesine, ayrıca çocuk ve kendisi lehine nafakaya hükmedilmesini talep etmiştir.

9. Mahkeme 7/6/2011 tarihinde müşterek çocuğun velayetinin tedbiren anneye bırakılmasına, çocuk ve anne lehine tedbir nafakası verilmesine tensiben karar vermiştir. Mahkeme 15/7/2014 tarihinde ise tarafların boşanmalarına, müşterek çocuğun velayetinin başvurucuya verilmesine, anne ile çocuk arasında kişisel ilişki kurulmasına ve anne lehine tedbir nafakasına, ayrıca çocuk lehine verilen tedbir nafakasının 8/8/2012 tarihi itibarıyla kaldırılmasına karar vermiştir. Kararın gerekçesinde; çocuğun yargılama sırasında Fransa'ya babasının yanına döndüğü tespit edildikten sonra ortak çocuğun Fransa'da büyüdüğü ve burada öğrenimine devam ettiği, babasıyla birlikte kalmasında küçüğün gelişimi yönünden bir sakınca tespit edilmediği belirtilmiştir. Tarafların ortak kusuruyla evlilik birliğinin sona erdiği ancak tarafların sosyal ve ekonomik durumları gözetildiğinde D.E.nin evlilik birliğinin sona ermesi nedeniyle yoksulluğa düşeceğinin anlaşıldığı belirtilerek D.E lehine yoksulluk nafakasına hükmedilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Öte yandan çocuğun 8/8/2012 tarihinden itibaren babasının yanında kaldığı gözetilerek bu tarih itibarıyla çocuk lehine tensip kararıyla verilen tedbir nafakasının kaldırılması gerektiği değerlendirilmesine yer verilmiştir.

10. Başvurucunun temyiz başvurusu Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 11/6/2015 tarihli kararıyla kısmen kabul edilmiştir. Kararın gerekçesinde; D.E.nin çalıştığı ve asgari yaşam giderlerini karşılamaya yeterli gelirin olduğu gözetildiğinde yoksulluk nafakasının yasal koşullarının oluşmadığı, ayrıca müşterek çocuğun 8/8/2011 tarihinden itibaren babasıyla yaşamaya başladığından çocuk lehine verilen tedbir nafakasının anılan tarihten itibaren kaldırılması gerektiği belirtilmiştir. Ayrıca çocuk ile anne arasında çocuğun öğrenim durumu da gözetilerek kişisel ilişkinin belirlenmesi gerektiği ifade edildikten sonra başvurucunun diğer temyiz itirazlarının yersiz olduğu değerlendirilmesine yer verilmiştir.

11. Mahkeme bozma kararı sonrası yaptığı yargılamada 28/1/2016 tarihinde çocuk ve annenin görüş günleri ile tedbir nafakasının başlangıç tarihine ilişkin bölümler dışında önceki karardaki diğer hususların onanıp kesinleştiğini belirterek kesinleşen konular yönünden karar verilmesine yer olmadığına hükmetmiştir. Ayrıca yukarıda belirtilen bozma kararındaki gerekçelerle yoksulluk nafakasının reddine, çocuk lehine takdir edilen tedbir nafakasının 8/8/2011 tarihi itibarıyla kaldırılmasına karar vermiştir. Bununla birlikte bozma kararında belirtildiği şekilde anne ile çocuk arasındaki görüşme günleri yeniden düzenlenmiştir.

12. Başvurucu anılan karara karşı çocukla kişisel ilişki tarihleri belirlenirken bir araştırma yapılmadığı, ayrıca D.E.nin Fransa'da yaşaması nedeniyle kişisel ilişki hususunun konusuz kaldığı ve çocuğun yanında kalması nedeniyle de tedbir nafakasına hükmedilemeyeceğini ileri sürerek temyiz başvurusu yapmıştır. Yargıtay 2. Hukuk Dairesi 11/1/2017 tarihinde anılan kararının onanmasına hükmetmiştir. Kararın gerekçesinde; derece mahkemesinin bozma kararı gereğince hüküm verdiği ve bozmanın kapsamı dışında kalarak kesinleşmiş olan yönlerde ait temyiz itirazlarının incelenmesinin mümkün olmadığı vurgulanmak suretiyle temyiz itirazlarının yersiz olduğu değerlendirilmesine yer verilmiştir.

13. Başvurucunun karar düzeltme talebi anılan Dairenin 18/10/2017 tarihli kararıyla reddedilmiştir.

14. Söz konusu karar başvurucuya 17/11/2017 tarihinde tebliğ edilmiştir.

15. Başvurucu 12/12/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

16. Öte yandan başvurucu, müşterek çocuğun rızası hilafına Türkiye'de alıkonulduğunu iddia ederek Antalya Cumhuriyet Başsavcılığına başvurmuştur. Başsavcılık 28/6/2011 tarihli davaname ile 15/2/2000 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak 1/8/2000 tarihinde yürürlüğe giren 25/11/1980 tarihli Uluslararası Çocuk Kaçırmanın Hukuki Veçhelerine Dair Sözleşme (Lahey Sözleşmesi) uyarınca çocuğun iadesine ilişkin karar verilmesi talebiyle Antalya 3. Aile Mahkemesinde dava açmıştır. Mahkeme 23/2/2012 tarihinde, dava devam ederken çocuğun Fransa'ya babasının yanına dönmesi nedeniyle davanın konusuz kaldığını belirterek karar verilmesine yer olmadığına hükmetmiştir. Anılan karar, temyiz edilmediğinden 23/2/2012 tarihinde kesinleşmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

17. 22/11/2007 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun "*Hâkimin takdir yetkisi*" kenar başlıklı 182. maddesinin birinci ve ikinci fıkraları şöyledir:

"Mahkeme boşanma veya ayrılığa karar verirken, olanak bulundukça ana ve babayı dinledikten ve çocuk vesayet altında ise vasinin ve vesayet makamının düşüncesini aldıktan sonra, ana ve babanın haklarını ve çocuk ile olan kişisel ilişkilerini düzenler.

Velâyetin kullanılması kendisine verilmeyen eşin çocuk ile kişisel ilişkisinin düzenlenmesinde, çocuğun özellikle sağlık, eğitim ve ahlâk bakımından yararları esas tutulur. Bu eş, çocuğun bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmak zorundadır."

18. 4721 sayılı Kanun'un "*Durumun değişmesi*" kenar başlıklı 183. maddesi şöyledir:

"Ana veya babanın başkasıyla evlenmesi, başka bir yere gitmesi veya ölmesi gibi yeni olguların zorunlu kılması hâlinde hâkim, re'sen veya ana ve babadan birinin istemi üzerine gerekli önlemleri alır."

19. 4721 sayılı Kanun'un "*Kural*" kenar başlıklı 323. maddesi şöyledir:

"Ana ve babadan her biri, velâyeti altında bulunmayan veya kendisine bırakılmayan çocuk ile uygun kişisel ilişki kurulmasını isteme hakkına sahiptir."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

20. Mahkemenin 21/7/2020 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Velayetin Tedbiren Anneye Verilmesi Nedeniyle Aile Hayatına Saygı Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

21. Başvurucu; çocuğunun iradesi hilafına Türkiye'de alıkonulması nedeniyle iade davası açtığını, bu arada eski eşinin açtığı boşanma davasında müşterek çocuğun velayetinin tedbiren anneye bırakılmasına karar verildiğini, hiçbir araştırma yapılmadan tensiple birlikte verilen kararın hukuka aykırı olduğunu ifade etmiştir. Lahey Sözleşmesi'ne göre boşanma davasında iade davasının bekletici mesele yapılması ve velayetle ilgili bir karar verilmemesi gerektiğini, velayet hakkına ilişkin düzenleme yapma yetkisinin çocuğun mutlak meskeninin bulunduğu devlet makamlarına ait olduğunu belirten başvurucu, adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Ayrıca dilekçelerinde Alevi olduğunu belirtmesinden Mahkemenin etkilenecek çocuğun velayetini anneye vermiş olabileceğini, velayetin anneye sırf kadın olduğu için verildiğini belirterek eşitlik ilkesinin de ihlal edildiğini iddia etmiştir.

2. Değerlendirme

22. Anayasa'nın 20. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

“Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz.”

23. Anayasa'nın "Ailenin korunması ve çocuk hakları" kenar başlıklı 41. maddesi şöyledir:

“Aile, Türk toplumunun temelidir ve eşler arasında eşitliğe dayanır.

Devlet, ailenin huzur ve refahı ile özellikle ananın ve çocukların korunması ve aile planlamasının öğretimi ile uygulanmasını sağlamak için gerekli tedbirleri alır, teşkilatı kurar.

Her çocuk, korunma ve bakımdan yararlanma, yüksek yararına açıkça aykırı olmadıkça, ana ve babasıyla kişisel ve doğrudan ilişki kurma ve sürdürme hakkına sahiptir.

Devlet, her türlü istismara ve şiddete karşı çocukları koruyucu tedbirleri alır.”

24. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16).

25. Velayet hakkına ve kişisel ilişki kurulmasına ilişkin uyuşmazlıklar, adil yargılanma hakkının ihlali iddialarına sıklıkla konu olmakla birlikte sürecin ivedi olarak yürütülmesi de dâhil olmak üzere ilgili prosedürlere ilişkin işlem ve eylemlerin aile hayatına saygı hakkı bağlamında meydana getirdiği sonuçlar dikkate alındığında söz konusu iddiaların aile hayatına saygı hakkı bağlamında ele alınması uygun görülmektedir (*Marcus Frank Cerny* [GK], B. No: 2013/5126, 2/7/2015, § 82; *M.M.E. ve T.E.*, B. No: 2013/2910, 5/11/2015, § 137).

26. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 47. maddesinin (5) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi

İçtüzüğü'nün 64. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereği bireysel başvurunun, başvuru yollarının tüketildiği, başvuru yolu öngörülmemiş ise ihlalin öğrenildiği tarihten itibaren otuz gün içinde yapılması gerekir.

27. Somut olayda Mahkeme tensip ile velayetin tedbiren anneye verilmesine karar vermiş ise de 7/6/2011 tarihli nihai kararıyla velayetin başvurucuya bırakılmasına hükmetmiştir. Anılan kararın velayete ilişkin kısmının Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 11/6/2015 tarihli kararıyla onanarak kesinleştiği, nihai kararın başvurucu vekiline 10/8/2015 tarihinde tebliğ edilmesine rağmen başvurucunun otuz günlük başvuru süresi geçtikten sonra 12/12/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunduğu anlaşılmıştır.

28. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmı hakkında diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *süre aşımı* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

B. Kişisel İlişki Kurulmasına ve Tedbir Nafakasına Karar Verilmesi Nedenleriyle Aile Hayatına Saygı Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

29. Başvurucu; eski eşinin 3/3/2015 tarihinden itibaren Fransa'da yaşamaya başladığı, kişisel ilişki hususunun konusuz kalması nedeniyle reddedilmesi gerekirken Mahkemenin bu durumu dikkate almadığını belirtmiştir. Ayrıca müşterek çocuğun baştan itibaren kendisinin yanında kaldığını, bu nedenle 8/8/2011 tarihine kadar tedbir nafakasına hükmedilmesinin de hatalı olduğunu belirten başvurucu, adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

2. Değerlendirme

30. Aile hayatına saygı hakkı kapsamında devlet için söz konusu olan yükümlülük, sadece belirtilen hakka keyfi surette müdahaleden kaçınmakla sınırlı olmayıp öncelikli olan bu negatif yükümlülüğe ek olarak aile hayatına etkili bir biçimde saygının sağlanması bağlamında pozitif yükümlülükleri de içermektedir. Söz konusu pozitif yükümlülükler, bireyler arası ilişkiler alanında olsa da aile yaşamına saygıyı sağlamaya yönelik tedbirlerin alınmasını zorunlu kılar (*Murat Atılgan*, B. No: 2013/9047, 7/5/2015, § 26).

31. Devletin pozitif tedbirler alma yükümlülüğü konusunda Anayasa'nın 20. ve 41. maddeleri, ebeveynin çocuğuyla bütünleşmesinin sağlanması amacıyla tedbirler alınmasını isteme hakkını ve kamusal makamların bu tür tedbirleri alma yükümlülüğünü içermektedir. 41. maddede her çocuğun yüksek yararına aykırı olmadıkça anne ve babasıyla kişisel ve doğrudan ilişki kurma ve sürdürme hakkına sahip olduğu açıkça belirtilmektedir. (*Serpil Toros*, B. No: 2013/6382,9/3/2016, §69).

32. Öte yandan mevzuatın yorumlanmasıyla ilgili sorunları çözmek öncelikle derece mahkemelerinin yetkisi ve sorumluluk alanındadır. Çocuğun üstün yararı başvuru konusu dava açısından en önemli unsur olup olayın tüm tarafları ile doğrudan temas hâlinde bulunan derece mahkemelerinin olayın koşullarını değerlendirmek açısından daha avantajlı konumda bulunduğu da tartışmasızdır. Anayasa Mahkemesinin rolü ise bu kuralların yorumunun Anayasa'ya uygun olup olmadığını belirlemekle sınırlıdır. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi, derece mahkemeleri tarafından izlenen usulü denetlemekte ve özellikle

mahkemelerin kişisel ilişki kurulmasına ve velayete ilişkin mevzuat hükümlerini yorumlayıp uygularken Anayasa'nın 20. ve 41. maddelerindeki güvenceleri gözetip gözetmediğini incelemektedir (*M.M.E. ve T.E.*, § 135).

33. 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında açıkça dayanaktan yoksun başvuruların Anayasa Mahkemesince kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir. Bu bağlamda başvurucunun ihlal iddialarını kanıtlayamadığı, temel haklara yönelik bir müdahalenin olmadığı veya müdahalenin meşru olduğu açık olan başvurular ile karmaşık veya zorlama şikâyetlerden ibaret başvurular açıkça dayanaktan yoksun kabul edilebilir (*Hikmet Balabanoğlu*, B. No: 2012/1334, 17/9/2013, § 24).

34. Somut olayda Mahkemenin müşterek çocuk ile anne arasında çocuğun eğitim durumu ve başka bir ülkede yaşaması gibi hususları da gözeterek kişisel ilişki tesis ettiği, ayrıca annenin yanında kaldığı dönemle ilgili çocuk lehine tedbiren nafakaya hükmettiği görülmüştür. Ayrıca annenin çocuğun yaşadığı ülkede yaşamaya başlamasının anne ile çocuk arasında kişisel ilişkinin devam ettirilmesini engelleyen bir durum olmadığı gibi kişisel ilişkinin devam ettirilmesinin çocuğun yararına olmadığına ilişkin bir iddianın da mevcut olmadığı hususları dikkate alındığında ilgili kararlarda çocuğun üstün yararının gözetildiği söylenebilir. Bu durumla birlikte başvurucunun yargılama sürecine katılımı ve savunması ile delillerini sunması sağlanmak suretiyle aile hayatına saygı hakkının gerektirdiği usule ilişkin güvencelerden yararlandırıldığı hususu gözetildiğinde aile hayatına saygı hakkına yönelik bir ihlalin olmadığı açık olduğu anlaşılmıştır.

35. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmının diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

C. Makul Sürede Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

36. Başvurucu 6/6/2011 tarihinde açtığı davanın 17/11/2017 tarihinde sonuçlandığını belirterek makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

2. Değerlendirme

37. 1/7/2018 tarihli ve 30495 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 25/7/2018 tarihli ve 7145 sayılı Kanun'un 20. maddesiyle 9/1/2013 tarihli ve 6384 sayılı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine Yapılmış Bazı Başvuruların Tazminat Ödenmek Suretiyle Çözümüne Dair Kanun'a geçici madde eklenmiştir.

38. 6384 sayılı Kanun'a eklenen geçici maddeye göre yargılamaların uzun sürmesi ve yargı kararlarının geç veya eksik icra edilmesi ya da icra edilmemesi şikâyetiyle Anayasa Mahkemesine yapılan ve bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla Anayasa Mahkemesi önünde derdest olan bireysel başvuruların başvuru yollarının tüketilmemesi nedeniyle verilen kabul edilemezlik kararının tebliğinden itibaren üç ay içinde yapılacak müracaat üzerine Adalet Bakanlığı İnsan Hakları Tazminat Komisyonu Başkanlığı (Tazminat Komisyonu) tarafından incelenmesi öngörülmüştür.

39. *Ferat Yüksel* (B. No: 2014/13828, 12/9/2018) kararında Anayasa Mahkemesi, yargılamaların makul sürede sonuçlandırılmadığı ya da yargı kararlarının geç veya eksik icra edildiği ya da icra edilmediği iddiasıyla 31/7/2018 tarihinden önce gerçekleştirilen bireysel başvurulara ilişkin olarak Tazminat Komisyonuna başvuru imkânının getirilmesine ilişkin yolu ulaşılabılır olma, başarı şansı sunma ve yeterli giderim sağlama kapasitesinin bulunup bulunmadığı yönlerinden inceleyerek bu yolun etkililiğini tartışmıştır (*Ferat Yüksel*, § 26).

40. *Ferat Yüksel* kararında özetle anılan başvuru yolunun kişileri mali külfet altına sokmaması ve başvuruda kolaylık sağlması nedenleriyle ulaşılabılır olduğu, düzenleniş şekli itibarıyla ihlal iddialarına makul bir başarı şansı sunma kapasitesinden mahrum olmadığı ve tazminat ödenmesine imkân tanınması ve/veya bu mümkün olmadığında başka türlü telafi olanakları sunması nedenleriyle potansiyel olarak yeterli giderim sağlama imkânına sahip olduğu hususunda değerlendirmelerde bulunulmuştur (*Ferat Yüksel*, §§ 27-34). Bu gerekçeler doğrultusunda Anayasa Mahkemesi, ilk bakışta ulaşılabılır olan ve ihlal iddialarıyla ilgili başarı şansı sunma ve yeterli giderim sağlama kapasitesi olduğu görülen Tazminat Komisyonuna başvuru yolu tüketilmeden yapılan başvurunun incelenmesinin bireysel başvurunun *ikincil niteliği* ile bağdaşmayacağı sonucuna vararak başvuru yollarının tüketilmemiş olması nedeniyle kabul edilemezlik kararı vermiştir (*Ferat Yüksel*, §§ 35, 36).

41. Mevcut başvuruda da söz konusu karardan ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır.

42. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmının diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle kabul edilemez olduklarına karar verilmesi gerekir.

D. Eşitlik İlkesinin İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

43. Başvurucu; dilekçelerinde Alevi olduğunu belirtmesinden ve annenin sırf kadın olmasından etkilenme olasılığının olduğunu, bu etkilenme nedeniyle çocuk lehine nafakaya hükmedildiğini düşündüğünü belirterek eşitlik ilkesinin ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

2. Değerlendirme

44. Anayasa'nın 10. maddesinde düzenlenen eşitlik ilkesi ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) 14. maddesinde düzenlenen ayrımcılık yasağının ihlal edildiğine yönelik iddiaların soyut olarak değerlendirilmesi mümkün olmayıp mutlaka Anayasa ve Sözleşme kapsamında yer alan diğer temel hak ve özgürlüklerle bağlantılı olarak ele alınması gerekir (*Onurhan Solmaz*, B. No: 2012/1049, 26/3/2013, § 33).

45. Ayrımcılık iddiasının incelenebilmesi için başvurunun kendisiyle benzer durumdaki kişilere yönelik farklı uygulamaların meşru bir temeli olmaksızın ırk, renk, cinsiyet, din, dil vb. ayrımcı bir nedene dayandığını makul delillerle ortaya koyması gerekir (*Adnan Oktar (3)*, B. No: 2013/1123, 2/10/2013, § 50).

46. Somut olayda başvuru, kendisiyle aynı durumda olanlardan farklı bir uygulamaya maruz kaldığına ilişkin bir açıklama yapmadığı gibi iddialarını olasılıklara dayandırarak hangi nedenle ayrımcılık yapıldığına ilişkin somut bir bilgi sunmamıştır.

Dolayısıyla başvuru tarafından ileri sürülen iddiaların temellendirilemediği sonucuna ulaşılmıştır.

47. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmının da diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Velayetin tedbiren anneye verilmesi dolayısıyla aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *süre aşımı* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Kişisel ilişki kurulmasına ve tedbir nafakasına karar verilmesi dolayısıyla aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

3. Makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *başvuru yollarının tüketilmemesi* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

4. Eşitlik ilkesinin ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvuru üzerinde BIRAKILMASINA,

C. Kararın bir örneğinin bilgi için Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 21/7/2020 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Kadir ÖZKAYA

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU

Üye
Basri BAĞCI